

קסה:

גט פשוט פרק עשירי בבא בתרא

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

(א) ושל דף ג' וכו'.
(ב) ושל דף ג' וכו'.
(ג) ושל דף ג' וכו'.
(ד) ושל דף ג' וכו'.
(ה) ושל דף ג' וכו'.
(ו) ושל דף ג' וכו'.
(ז) ושל דף ג' וכו'.
(ח) ושל דף ג' וכו'.
(ט) ושל דף ג' וכו'.
(י) ושל דף ג' וכו'.
(יא) ושל דף ג' וכו'.
(יב) ושל דף ג' וכו'.
(יג) ושל דף ג' וכו'.
(יד) ושל דף ג' וכו'.
(טו) ושל דף ג' וכו'.
(טז) ושל דף ג' וכו'.
(יז) ושל דף ג' וכו'.
(יח) ושל דף ג' וכו'.
(יט) ושל דף ג' וכו'.
(כ) ושל דף ג' וכו'.
(כא) ושל דף ג' וכו'.
(כב) ושל דף ג' וכו'.
(כג) ושל דף ג' וכו'.
(כד) ושל דף ג' וכו'.
(כה) ושל דף ג' וכו'.
(כו) ושל דף ג' וכו'.
(כז) ושל דף ג' וכו'.
(כח) ושל דף ג' וכו'.
(כט) ושל דף ג' וכו'.
(ל) ושל דף ג' וכו'.

הגרות הב"ח

(א) ושל דף ג' וכו'.
(ב) ושל דף ג' וכו'.
(ג) ושל דף ג' וכו'.
(ד) ושל דף ג' וכו'.
(ה) ושל דף ג' וכו'.
(ו) ושל דף ג' וכו'.
(ז) ושל דף ג' וכו'.
(ח) ושל דף ג' וכו'.
(ט) ושל דף ג' וכו'.
(י) ושל דף ג' וכו'.
(יא) ושל דף ג' וכו'.
(יב) ושל דף ג' וכו'.
(יג) ושל דף ג' וכו'.
(יד) ושל דף ג' וכו'.
(טו) ושל דף ג' וכו'.
(טז) ושל דף ג' וכו'.
(יז) ושל דף ג' וכו'.
(יח) ושל דף ג' וכו'.
(יט) ושל דף ג' וכו'.
(כ) ושל דף ג' וכו'.
(כא) ושל דף ג' וכו'.
(כב) ושל דף ג' וכו'.
(כג) ושל דף ג' וכו'.
(כד) ושל דף ג' וכו'.
(כה) ושל דף ג' וכו'.
(כו) ושל דף ג' וכו'.
(כז) ושל דף ג' וכו'.
(כח) ושל דף ג' וכו'.
(כט) ושל דף ג' וכו'.
(ל) ושל דף ג' וכו'.

לענין רש"י

קנינים וקניינות.
פירות, סוכות, קטנות.

מוסף רש"י

ואימא נסבא.
קנין וקניינות.
פירות, סוכות, קטנות.

רבינו גרשום (המשך)

בלי האי משפט.
דבוקא ומוכחין דהיינו
ולדריש לא כיש פסטרפי.
הוא פלוגתא דין נתן ורי
דימשפט כפי מנהגיה
דין פסטרפי זה בורר לו
שילשה: ברי בשילשה לקיים
את השטר ואת אחד מהן.
קדש שחתמו וקדש שחתמו
עירין: ברי דריש לקיים
במותב תלת הויא רבי
ועל דא עילתיהו לא ריהת
לכל חד מהון. לכל חד מהון
כדאית ליה משום דשטר
פטרס (הוא) דאפקיהו ושטר
לא נא וחתמו: פטרס דאביעא
ליה נגלו אתה של פטרס
בתוך חמשין ונגלו אתה
בתוך חמשין מהו: חתב
הוה בשטר וזמן מהו אתה
פלוגי ללעיל: ונגלת אתה
כסות ואני נכיר. והיא אין
וזי דאיתן פחות משנים:
דרבנות: של זהב וזרעון
מקוסי: חר' כסות בשטר
כסף. אתה לוח פלוני
פלוגי בדאי אין פחות
מרינו כסף שהוא חייב לו.
ואי תב' לו כסף דעירוס
אי דריש כסף לוח פלוני
פלוגי אין פחות משני
דינרין של כסף. ודינרין אין
פחות משנים. אבל אם כסף
כסף בדינר חייב פלוני
פלוגי משמע כסף חייב
לו שהוא שוה בו דינרין
(דינרין) של זהב. אין פחות
כסף דינר של זהב משמע
חייב לו: ואימא נסבא.
חתיכה של כסף קטנה חייב
לו: ואימא פריטי: חייב
של כסף. דאית ביה משפט:
וזי דאיתן פחות משנים:
דרבנות: של זהב וזרעון
מקוסי: חר' כסות בשטר
כסף. אתה לוח פלוני
פלוגי בדאי אין פחות
מרינו כסף שהוא חייב לו.
ואי תב' לו כסף דעירוס
אי דריש כסף לוח פלוני
פלוגי אין פחות משני
דינרין של כסף. ודינרין אין
פחות משנים. אבל אם כסף
כסף בדינר חייב פלוני
פלוגי משמע כסף חייב
לו שהוא שוה בו דינרין
(דינרין) של זהב. אין פחות
כסף דינר של זהב משמע
חייב לו: ואימא נסבא.
חתיכה של כסף קטנה חייב
לו: ואימא פריטי: חייב
של כסף. דאית ביה משפט:

ומשני הא קמ"ל. מתי' דקמי פשוט שכתוב בו עד אחד פסול שלמד
מקושר ממנו (ו) ולהכי מתייה לעד אחד למימרא מה עד אחד
פסול דאורייתא דכתיב (דברים יט) לא יקום עד אחד באיש בו אף
שנים שנמקושר הטילו עליו חכמים פסולת דאורייתא ולא געו אינה
מגורשת ולא שטר מלוה הוא או אינו
עורף ממשעבדי אבל אי יש עם זה
אחד בעל פה עם עד אחד החמוס
בשטר או יהיה השטר כשר לגמרי
דמטרפין: שטר דשלחו ליה כו'.
ושלח ליה דמטרפין דשלחו ליה
חכמים לרי ירמיה לנתר דאפקוהו
מני מדרשא כדלמך כפרק לא יתפור
לעיל דף ג' (ג): אפקוהו לרי ירמיה מני
מדרשא וכל עד עילווה כדלמריקן
כמקנא: מהו שילטרפו. דימא
כחולן דחממי מרייהו בשטר דמי:
אליבא דס"ק דר' יהושע כן קרחה כו'.
פלוגמייהו כסמדרין כפרק זה בורר
(דף ג.) דימא (ו) אין עדותן מטרפת
בבב"ד עד שיראו שניהם כלאחד רבי
יהושע כן קרחה אורמי אפי' בזה אחר
זה אין עדותן מתקיימת עד שיעידו
שניהם כלאחד רבי נתן אורמי שומעין
דבריו של זה היום וכשיבא חבירו למחר
שומעין דבריו והני שני מחלוקות מה
ר"י כן קרחה ורבתן ודברי נתן ורבתן
התם מפרש טעמא איבעיהו אימא קרל
ואכ"א סברא: השפא. השנים החמוסים
בשטר ורובין אנו לקיים עדותן בשטר
סהן חמומין זו או שנים בעל פה
לענין לגבות ממון בעדותן בלא שטר
אין מטרפין אס לא שראו שניהם
כלאחד את עדותן ואפי' דממה נפשך
מרייהו אחד מנה קא מסהדי:
אליבא דר' יהושע (ו). שנים ככתב
ושנים בעל פה מטרפין אפי' אס בזה
אחר זה ראו עדותן אכלל אס עד
אחד ככתב כו': אמר ליה. רב אשי
לאמימר אן הכי מטיין לה כו' ולא
קאיין מני לאכי דלמך רבא וכן
מטרפין: מהו שיבואו בב"ד. זה אלל
ב"ד אחר לנרף עדותן ששמעו וישפטו
לפי העדות: אליבא דס"ק דרבי נתן.
למעלה פירשתי ונשאלו שניהם כלאחד
אפס לא העידו נביט דין כלאחד כהכי
פלגי רבי נתן ורבתן: ומס אחד מהן.
לאחר שיעידו העדים על חתימת יד
כפי שלשה ואין קיום השטר אלל עד
דכעין ב"ד לקבל העדות: וחד ליוסוי.
במותב תלתא הינא וכסופו לא נחתמו
אלל שנים: דינא ורבתן ששאל שלל
כהוגן דהא דאפקוהו ששאל שלל
כהוגן רגלו אתה מון לתמוסי' ורגלו
אתה כמון התמוסי' ועל דא אפקוהו
מני מדרשא כפרק לא יתפור והשמה
הוא דעילווה: בפרק ג' יתפור והוא כו'.
בשטר מלוה וזוים מלה דאיתן עשרים
סלעים לוח פלוני מפלוני וחק על פי
פריטי

מה התם פסולא דאורייתא. למאן דלמך כפרק המגרש (גיטין פו).
גבי יו ש זמן ואין זו אלא עד אחד הולך כשר ככתב ידו ועד
דוקא אכל כתב סופר ועד פסול לגמרי אתי שפיר אכל למי' נמי
התם כתב סופר ועד נמי כשר הולך ואפי' כסופר דלא מוכהק קסה
אחאי קרי ליה הכא פסול דאורייתא
וי"ל דהיא לאכי דהכא כפרה ליה
אי נמי הכא מיירי שהסופר בעלמנו
חתם לו שכתבו קרוב או פסול:
הכא נמי פסולא דאורייתא. לוא
דאורייתא ממש דגט מוקשר
מדרבנן הוי כדלמך לעיל אלא מה
שהולך ממנו מדרבנן כי היכי דהוי
ממזר בפסול פשוט קרי ליה דאורייתא
ולאו דוקא ורשב"א פירש פסול
דאורייתא דלא גבי מני חרי ואין
נראה לרבי דלמי' (ס) כי הוי פסולא
דרבנן לא היה גבי מני חרי:
אימא נסבא. ממה לרבי מאי
קושיא תפסת מועט תפסת
(ו) והכי הוי מני לדמי' דנסכא פחות
מדינר מיהו עוד קמי' דככותב פרק
בתרא (דף ק"ו): אמרי' כתוב זו ככל
מגבהו ממועט שנכבד כמוד בו כסף
סמס כל מה שיראה ליה מגבהו פירוש
הדרוס כפשוט דמי: מה
התם. בשפטו אי ליבא
אלא: כפי' כן. דאפי' שכי
סמלא דאורייתא. דאפי'
תמיס מלוה ממתב כפרה
שטרא פסיק מתייה. אף
הכא במקושר דחממי כיה
מה סמרי כלבו הוי פסולא
דאורייתא ורי תמיס כפרה
מיהו דלא סביא בלא
ההוי. תרי. והיא רבי
אחא ככתב ידו אחי על
מה מטרפין לעדות אחת
בשטר דשלחו ליה חבריא
לרי ירמיה: אליבא דרבי
בשטר דשלחו ליה חבריא
לרי ירמיה: אליבא דרבי
בכתב פשוט על פה שלא
ראו את העדות כדלמך רבא
אין ראה מחלו זה ליה
פלוגי מפלוני מנה הכי נמי
אין ראה הוי כמדין לו את
זה ראה לא משפטו הוהיל
ועל ראו עדותן ורי: כי
כן פטרסיהו הוהיל דלע מה
הוא פסולא ומטרפין שנים
ככתב ושנים בעל פה הוי
נמי מטרפין הוהיל דלמך רבא
ככתב ועד אחד על פי
אפי' דרישיהו הוי לעדות
אחת אחרי לא מטרפין:
הוהיל דאחר ככתב וראו
על פה. או דלמא לא שטר
דמטרפין: שטרפין. אלמא
דמטרפין: אלל לעולם
משפטו. והיא דאורייתא
דמיב' לרי ירמיה על אפי'
קא מיבאי ליה לל. כלומר
(לא) משה שלחו ליה דאין
היא בעא הכי מתנין לה.
שנים שיעידו עדות אחת
העיד עד אחד עדות כביד
אחר הוהיל למדינת רבי.
מהו שיבא בית דין אצל
בית דין ויעטרפו לקיים השטר
דמי: אליבא דרבי יוחנן
דמי: לא תיבעי לך דאפי'
בחד יד וינא על משפטו.
אס פסולא הוי שאל כפרו
אפילו בב"ד אחד כיש בשטר
כי דינרין לא מטרפין:
כי תיבעי לך אליבא דרבי
נתן. דאמר שומעין כרובי
של זה היום ולכשיבא
הבירו למחר שומעין כביד
דבריו: שנים שיעידו עדות
אחת חתימת יד שני עותן
והכלה לוח שנים מטרפין
זהו דינר למדינת רבי
השמה לא מני מהו הוי
כיה תוהו והעידו כביד
אחר והכלה לוח שנים מני
תוהו העידו והעידו כביד
שומעין ככל כיה וביה דין
הוהיל ורי יוחנן דמי: ורי
דבריו של זה היום וכשיבא
הבירו למחר שומעין לך
הוי חייב לך ודאי מטרפין.
השמה עדים דלא כקאי

רבינו גרשום

למטרף (מלקוחות). אלא
קשיא מתי: לאמיסר איב
מאי קמ"ל מתי: פסול
שכתבו בו עד אחד פשוט
דמי: ומינהו הא קמ"ל
רבי עדין התחמיק על
השטר מוקשר בעד אחד
הדרוס כפשוט דמי: מה
התם. בשפטו אי ליבא
אלא: כפי' כן. דאפי' שכי
סמלא דאורייתא. דאפי'
תמיס מלוה ממתב כפרה
שטרא פסיק מתייה. אף
הכא במקושר דחממי כיה
מה סמרי כלבו הוי פסולא
דאורייתא ורי תמיס כפרה
מיהו דלא סביא בלא
ההוי. תרי. והיא רבי
אחא ככתב ידו אחי על
מה מטרפין לעדות אחת
בשטר דשלחו ליה חבריא
לרי ירמיה: אליבא דרבי
בשטר דשלחו ליה חבריא
לרי ירמיה: אליבא דרבי
בכתב פשוט על פה שלא
ראו את העדות כדלמך רבא
אין ראה מחלו זה ליה
פלוגי מפלוני מנה הכי נמי
אין ראה הוי כמדין לו את
זה ראה לא משפטו הוהיל
ועל ראו עדותן ורי: כי
כן פטרסיהו הוהיל דלע מה
הוא פסולא ומטרפין שנים
ככתב ושנים בעל פה הוי
נמי מטרפין הוהיל דלמך רבא
ככתב ועד אחד על פי
אפי' דרישיהו הוי לעדות
אחת אחרי לא מטרפין:
הוהיל דאחר ככתב וראו
על פה. או דלמא לא שטר
דמטרפין: שטרפין. אלמא
דמטרפין: אלל לעולם
משפטו. והיא דאורייתא
דמיב' לרי ירמיה על אפי'
קא מיבאי ליה לל. כלומר
(לא) משה שלחו ליה דאין
היא בעא הכי מתנין לה.
שנים שיעידו עדות אחת
העיד עד אחד עדות כביד
אחר הוהיל למדינת רבי.
מהו שיבא בית דין אצל
בית דין ויעטרפו לקיים השטר
דמי: אליבא דרבי יוחנן
דמי: לא תיבעי לך דאפי'
בחד יד וינא על משפטו.
אס פסולא הוי שאל כפרו
אפילו בב"ד אחד כיש בשטר
כי דינרין לא מטרפין:
כי תיבעי לך אליבא דרבי
נתן. דאמר שומעין כרובי
של זה היום ולכשיבא
הבירו למחר שומעין כביד
דבריו: שנים שיעידו עדות
אחת חתימת יד שני עותן
והכלה לוח שנים מטרפין
זהו דינר למדינת רבי
השמה לא מני מהו הוי
כיה תוהו והעידו כביד
אחר והכלה לוח שנים מני
תוהו העידו והעידו כביד
שומעין ככל כיה וביה דין
הוהיל ורי יוחנן דמי: ורי
דבריו של זה היום וכשיבא
הבירו למחר שומעין לך
הוי חייב לך ודאי מטרפין.
השמה עדים דלא כקאי

שמה וזו הרי הן (ככלל) כ"ה סלעים אין למלוה אלא (מנה) כ' (שזוים דיד בעל השטר על התחמוה והמוציא מחבירו עליו הראיה ושמה כך
פי' מלה וזוים גרועים וחסירים שאין שוין אלא כ' סלעים: אין לו אלא מנה. מלה וזוים שיש לפרש כך וזוים מלה דאיתן מלתיין סלעים קליס
שאיין שוין אלא כ"ה סלעים דיד בעל השטר על התחמוה. הסלע ארבעה דינרין המנה כ"ה סלעים: ונמחק. המנין שכתוב בו אחר דאיתן:
דרבנות. כלע"ז קינוג"ש וסס דרבנותות שנסכף עורא (ג): ומלמטה מאסיס. כשכפל דברייו בשטר: הכל הולך אחר הסמון. אלא שלל
יהא כתוב בשטרה אחרונה: למש כוסבין אס פלעון. הואיל וכסוף השטר חסר וכופל את דבריו שכתבין ושויין אחריות ממון זה כך וכך קבלתי
עלי ועל ירמיה כו': גב' (ב) אמר כסף אין פחות מדינר כסף. כסף דבריין או דינרין כסף אין פחות משני דינרין כסף.
לוח דהכי משמע כסף שני דינרין לוח פלוני מפלוני: כסף בדינרין אין פחות משני דינרין וזהו כסף. דכסף בדינרין משמע כסף לוח פלוני מפלוני
זוה שני דינרין של זהב וכדמפרש לקמן (קסו). שכתוב כסף בדינרין משמע בדינרין וזהו אכלל בדינרין היינו שני דינרין של כסף (אין פחות מכסף
כזוה שני דינרין של זהב): וזהו בדינרין אין פחות משוה שני דינרין של כסף. אמת זהו אכלל שיהו וכדמפרש לקמן (שס) בדינרין משמע של כסף:

דלא סביא פריטי דכספא. וסבטע שלחם אין פחותהו מדינר ומשום הכי הויא רבתי כסף פחות משמע דינרין: דרי'
אי כתב בשטר זהב סהן לוח פלוני מפלוני אין פחות מדינר זהו: ופריטי למשקל ברזל. ואי כתב זהב
דינרין או דרינר זהב אין פחות משני דינרין זהו: ואי כתב זהב דינרין אין פחות מבשני דינרין ורבי דרבה